

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: V.F.**, narozena ..., státní příslušnost Ukrajina, bytem v ..., *zastoupené JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Slezská 36, 120 00 Praha 2*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem, nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2017 č. j. MV-129310-4/SO-2016,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 24. 1. 2017 č. j. MV-129310-4/SO-2016, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 8. 2016 č. j. OAM-11792-45/PP-2015, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 18.406 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Petra Novotného, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I.

Předmět řízení

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-11792-45/PP-2015 ze dne 4. 8. 2016 (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona č.

326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky za účelem sloučení rodiny.

II. Žaloba

Žalobkyně své žalobní námitky rozdělila do dvou okruhů. První okruh žalobních námitek se týkal nezákonnosti napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že správní orgány ve správním řízení porušily ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“), neboť nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, a dále porušily ust. § 50 odst. 2 správního řádu, neboť si neopatřily podklady pro své rozhodnutí. Žalobkyně neobcházela zákon s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území České republiky tím, že údajně účelově uzavřela manželství s občanem České republiky, jak se nesprávně domnívá správní orgán. Žalobkyně podala žádost o povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení rodiny až skoro rok poté, co uzavřela manželství s občanem České republiky. Závěry správního orgánu I. stupně o tom, že se neshodují výsledky manželů provedené v rámci řízení o žádosti žalobkyně a tedy, že žalobkyně obcházela zákon tím, že uzavřela manželství za účelem získání povolení k pobytu, jsou nesprávné. Žalobkyně dále uvedla, že její i manželova výpověď a údajné existují rozpory, jsou vykládány zcela účelově v její neprospěch. Z výpovědí manželů přitom jednoznačně vyplývá, že se jedná o normálně fungující manželství, přičemž jejich výpovědi se do značné míry shodují.

Ve druhém okruhu žalobních námitek žalobkyně namítala porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Správní orgán nedbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem případu. Žalobkyně má na území České republiky vytvořeno již dlouhodobě stabilní sociální a rodinné zázemí, a navíc má v České republice svého manžela, občana České republiky. Žalobkyně proto nemá žádný zájem vrátit se do své domovské země, kde již nemá žádné zázemí. Správní orgány se tak měly zabývat i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně tak, jak předpokládá ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Jelikož se tak nestalo, důsledky napadeného rozhodnutí způsobují nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně.

Vzhledem k výše uvedenému žalobkyně navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 17. 3. 2017 nejdříve shrnula dosavadní průběh řízení a odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaná dále uvedla, že skutkové závěry o účelově uzavřeném manželství plně odpovídají podkladům, které měl správní orgán I. stupně k dispozici, vycházejí z nich po jejich jednotlivém hodnocení a vzájemném porovnání a zhodnocení obsahu výpovědi žalobkyně a jejího manžela, jsou logické a plně korespondují obsahu obou výsledků. Otázky pokládané správním orgánem byly

jednoznačné, nekomplikované a zcela srozumitelné. Rozpory ve výpovědích se týkaly podstatných okolností a důležitých momentů v životě obou manželů, jako je jejich seznámení, sbližování, společné hospodaření či společné trávení volného času. Závěr o účelovosti sňatku nevyplývá jen z rozporů ve výpovědích, nýbrž především ze skutečnosti, že žalobkyně uzavřela manželství se svým manželem v době, kdy byla v evidenci nežádoucích osob a bylo jí uděleno správní vyhoštění. Žalovaná má za to, že hlavním důvodem pro uzavření sňatku byla snaha žalobkyně získat statut rodinného příslušníka občana České republiky. Tvrzená existence rodinných vazeb na občana České republiky nemá ve skutečnosti reálný podklad a účelem manželství byla toliko legalizace pobytu žalobkyně na území České republiky. Žalovaná navrhl, aby z výše uvedených důvodů byla žaloba zamítnuta.

IV.

Jednání před krajským soudem

Projednání žaloby před krajským soudem proběhlo v nepřítomnosti žalované strany, která byla k jednání řádně předvolána. V průběhu jednání před krajským soudem právní zástupce žalobkyně plně setrval na podané žalobě a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

V.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Zákonnost rozhodnutí krajský soud přezkoumával ve vazbě na příslušná procesní ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejichž porušení se žalobce dovolával a dále ve vztahu k příslušným hmotněprávním ustanovením zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Žalobu shledal krajský soud důvodnou.

Z obsahu správního spisu vyplývají pro posouzení věci následující právně významné skutečnosti. Dne 26. 8. 2015 žalobkyně podala žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu podle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. V tiskopisu žádosti žalobkyně uvedla jako účel pobytu sloučení rodiny. Součástí správního spisu je oddací list žalobkyně a jejího manžela I.F., nar. ..., ze dne 22. 9. 2014, ze kterého vyplývá, že žalobkyně uzavřela se svým manželem manželství dne 19. 9. 2014. Dne 10. 11. 2015 byl proveden před správním orgánem I. stupně výslech žalobkyně a jejího manžela, o čemž byly sepsány protokoly, které jsou založené ve správním spisu. Výslech žalobkyně a jejího manžela byl zaměřen především na okolnosti jejich seznámení, navázání a prohlubování jejich vztahu, uzavření manželství a jejich společného soužití. Na základě zjištěných skutečností vydal správní orgán I. stupně dne 4. 8. 2016 pod č. j. OAM-11792-45/PP-2015 rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně o

přechodný pobyt dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zamítl, jelikož dospěl k závěru, že žalobkyně účelově uzavřela manželství s občanem České republiky, čímž obcházela zákon s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které bylo žalovanou rozhodnutím ze dne 24. 1. 2017 č. j. MV-129310-4/SO-2016 (žalobou napadeným rozhodnutím) zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

V žalobě napadeném rozhodnutí žalovaná nejprve popsala dosavadní průběh řízení a dále uvedla, že z výsledků žalobkyně a jejího manžela vyplývá, že byly provedeny podrobně, týkaly se jejich seznámení, soužití, přičemž tyto činnosti mají vliv na společný prožitek, který by měl být u obou manželů podobný, pokud tyto činnosti opravdu prožívají společně. Dle žalované jsou skutkové závěry provedené správním orgánem I. stupně logické a plně korespondují s obsahem obou výsledků. Rozpory ve výpovědích manželů byly zásadní a týkaly se podstatných okolností a důležitých momentů jejich života, přičemž vnímání těchto okolností partnery by mělo být obdobné. Žalovaná v rozhodnutí dále uvedla, že obcházení zákona uzavřením sňatku vyplývá rovněž ze skutečnosti, že žalobkyně uzavřela manželství v době, kdy byla v evidenci nežádoucích osob a bylo jí uděleno správní vyhoštění. Žalovaná dále uvedla, že ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky jsou promítnutím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat na území členských států. Směrnicí 2004/38/Es je třeba brát v úvahu i v případě rodinných příslušníků občanů České republiky, neboť § 15a odst. 4 zákona o pobytu cizinců vnitrostátně srovnal postavení rodinného příslušníka občana České republiky s postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie, který využívá volného pohybu. Z čl. 35 citované směrnice vyplývá, že jednotlivé státy mohou přijmout opatření k odepření pobytu v případě zneužití práv nebo podvodů. Příkladem takového podvodu je i tzv. účelový sňatek, tedy sňatek uzavřený výlučně za účelem získání práva volného pohybu a pobytu podle směrnice, na který by jinak dotyčná osoba neměla nárok. Podle sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES KOM (2009) 313 ze dne 2. 7. 2009 mohou být při posuzování existence úmyslu zneužití práv přiznaných směrnicí zohledněny zejména následující faktory: pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají; rozvoj rodinného života pouze tehdy, kdy byl přijat příkaz k vyhoštění atd. Žalovaná v rozhodnutí dále uvedla, že tvrzená existence rodinných vazeb žalobkyně na občana České republiky nemá ve skutečnosti reálný podklad a účelem uzavřeného manželství byla toliko legalizace pobytu na území České republiky.

Ke správnímu spisu, vedeným ve věci žalobkyně týkající se povolení k přechodnému pobytu, je rovněž připojen správní spis vedený v dřívější žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu podané dne 10. 2. 2015. Součástí tohoto správního spisu je rozhodnutí cizinecké policie Krajského ředitelství policie hl. města Prahy ze dne 4. 6. 2012, kterým bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 3 roky (tj. do 13. 7. 2015). Součástí spisu je rovněž rozhodnutí vydané Ředitelstvím služby cizinecké policie ze dne 12. 1. 2015 č. j. CPR-17127-8/ČJ-2014-930310-V214, kterým bylo rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 4. 6. 2012 dle ust. § 101 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v návaznosti na ust. § 122

odst. 7 zákona o pobytu cizinců, zrušeno. Jako důvod pro zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění správní orgán shledal nepřiměřený zásah rozhodnutí do rodinného života žalobkyně a jejího manžela.

S námitkami žalobkyně se soud vypořádal následujícím způsobem:

Těžištěm sporu předmětné žaloby je posouzení, zda byly v případě žalobkyně splněny podmínky pro to, aby byla žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítnuta, tedy zda byly splněny podmínky plynoucí z ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že: „*Na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*“ Z citovaného ustanovení plyne, že žádost žadatele o udělení povolení k přechodnému pobytu bude zamítnuta, pokud se žadatel (zde žalobkyně) dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců, aby získal povolení k přechodnému pobytu, zejména pokud účelově uzavře manželství. Právě otázka účelového uzavření manželství žalobkyně s občanem České republiky byla předmětem dokazování před správními orgány. Problematika účelového uzavření manželství ve smyslu ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců již byla mnohokrát řešena jak Krajským soudem v Plzni, tak Nejvyšším správním soudem ČR (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 7. 2017 č. j. 30 A 46/2016-48, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2015 č. j. 4 Azs 228/2015-40, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017 č. j. 2 Azs 355/2016-62, všechny rozsudky jsou dostupné na internetových stránkách www.nssoud.cz).

V rozsudku ze dne 22. 2. 2017 č. j. 2 Azs 355/2016-62 Nejvyšší správní soud uvedl: „*Vzhledem k tomu, že právní úprava zákona o pobytu cizinců vychází z práva Evropské unie (§ 1 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), je při posuzování účelovosti uzavření manželství vhodné, jak správně konstatoval již městský soud, vycházet jednak ze sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009, KOM(2009) 313 final, o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, jednak z rezoluce Rady ze dne 4. 12. 1997, 97/C 382/01, o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství (dále jen „rezoluce Rady“). Dle čl. 1 této rezoluce je za účelový sňatek třeba považovat „sňatek uzavřený mezi občanem členského státu nebo občanem třetí země legálně usazeným ve členském státě a občanem třetí země pouze s účelem obejití pravidel vstupu a pobytu občanů třetí země a získání povolení nebo oprávnění k pobytu pro občana třetí země“.*

Podstatné indicie, které na možnou účelovost manželství ukazují, výstižně shrnuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2013, č. j. 1 As 58/2013 – 43. Dle něho mohou být přínosným inspiračním zdrojem především jednotlivé faktory plynoucí z čl. 2 rezoluce Rady, kterými jsou například skutečnosti, že není udržováno manželské soužití; chybí společné přispívání k odpovědnostem vyplývajícím z manželství; manželé se nikdy před sňatkem neviděli; manželé se neshodnou při uvádění svých osobních údajů, důležitých osobních informací či informací o průběhu první schůzky; manželé nehovoří

společným jazykem; sňatku předcházelo předání finanční částky; některý z manželů v minulosti uzavřel účelový sňatek nebo se dopustil porušení předpisů o pobytu cizinců.

Z citovaného rozsudku dále vyplývá, že prokazování účelovosti manželství musí být nutně založeno na zjištění okolností provázejících seznámení obou snoubenců, jejich svatbu a následný život. Za určující pro závěr o účelovosti manželství je třeba považovat například nevědomost jednoho manžela o zdravotních problémech druhého manžela či o jeho nezaměstnanosti a zásadní rozpory v otázkách vydělávání a úhrady společných finančních prostředků. Rovněž je třeba zohlednit okolnosti předchozího pobytu žadatele o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky a časovou souvislost mezi uzavřením manželství a žádostí o pobytové oprávnění. Naopak to, že jeden z partnerů neví o předchozím protiprávním jednání druhého partnera, nemůže vést automaticky k závěru, že manželství nebylo uzavřeno po vzájemném poznání, neboť se jedná o otázku velmi citlivou a lze si představit, že i ve standardně fungujících manželstvích partneri o své protiprávní minulosti nevědí.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je na správních orgánech, aby v řízení prokázaly účelovost uzavření manželství (již zmiňovaný rozsudek č. j. 1 As 58/2013 – 43), přičemž obcházení zákona musí být žadateli o povolení k přechodnému pobytu přičitatelné a současně musí být naplněna subjektivní stránka ve vztahu k jednání obcházejícímu zákon ve formě přímého úmyslu (rozsudek ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 Azs 157/2016 – 32). Takový závěr předpokládá úplné zjištění rozhodujících skutečností a jejich posouzení ve vzájemných souvislostech. Rozhodně není možné dosáhnout uspokojivého výsledku zdůrazňováním dílčích okolností. Precizním soustředěním skutkového podkladu a vyhodnocením důkazů je třeba vytvořit logický řetězec skutkových okolností nevzbuzující důvodné pochybnosti o skutkovém základu posuzované věci (rozsudek ze dne 30. 4. 2014, č. j. 3 As 101/2013 – 34).

Při posuzování výpovědí manželů je třeba zohlednit, že „mnoho rozporů může v obdobných případech plynout ze subjektivního vnímání dotazované skutečnosti. Každý z manželů, zvláště když pocházejí z odlišných kulturních prostředí, může vztah provázející okolnosti a vztah sám vnímat rozdílně. Některé z okolností může v duchu zvyklostí prostředí, ze kterého pochází, subjektivně zdůrazňovat a jiné z téhož důvodu potlačit až eliminovat. Subjektivní je častokrát náhled na fungování domácnosti, společné přátele, každodenní vztahy manželů, na přístup k rodině partnera apod.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 101/2013 – 34, obdobně též rozsudek ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 Azs 115/2015 – 38). Vzhledem k standardizované formě vedení pohovoru v rámci správního řízení je poměrně jednoduché se na dotazování připravit a odpovědi v předstihu koordinovat: „Není výjimečné, že se právě manželé, kteří sňatek uzavřeli účelově, podrobně naučí genezi jejich vztahu včetně seznámení, žádosti o ruku a dalších dílčích okolností. Stejně tak si mohou nastudovat i údaje o jednotlivých příslušnících rodiny. Pokud naopak necítí potřebu předstírat skutečnost, mohou některé okolnosti, v důsledku neznačených subjektivních důrazů, podcenit a opomenout“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 101/2013 – 34).“

V rozhodnutí ze dne 9. 12. 2015 č. j. 4 Azs 228/2015-40 pak Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že: „... Rada EU přijala definici účelového manželství jako manželství uzavřeného mezi občanem členského státu nebo občanem třetí země s pobytovým statutem v členském státu a občanem třetího státu, jehož výlučným účelem je obcházení pravidel pro vstup a pobyt občanů třetích států, aby občan třetího státu získal oprávnění k pobytu

v členském státě. (...) Účelovost uzavření manželství je nutné posuzovat po celou dobu správního řízení, a to až do rozhodnutí odvolacího orgánu. Pokud je v řízení před správními orgány prokázáno, že manželství plní svou funkci, není možné takové manželství považovat za účelově uzavřené, ačkoli tomu tak od jeho úplného počátku nebylo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, 5 As 104/2011 - 102, č. 2781/2013 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud považuje za příléhavé vysvětlení způsobu, jakým je třeba přistupovat k vyšetřování účelových manželství, v článku Fingovaná manželství a jejich potírání, podle něhož „[f]ingované manželství je takový svazek, při jehož uzavření byly dány dva úmysly snoubenců: jednak úmysl negativní, totiž nevést společný rodinný život jako manželé, a pak úmysl pozitivní, totiž obejít předpisy přistěhovaleckého práva. Chybí-li negativní úmysl, jde pouze o výhodný sňatek, který jednomu ze snoubenců zajistí i právo pobytu v daném státu. Chybí-li naopak pozitivní úmysl, jedná se zřejmě rovněž o fingované manželství, které ovšem nespadá do oblasti přistěhovaleckého práva a které mohlo sledovat i jiné důvody [...] (Čížinský, P. Fingovaná manželství a možnosti jejich potírání. In: Čížinský, P. Jelínková, M. Přípomínky k cizineckému zákonu. Praha: Poradna pro občanství/Občanská a lidská práva, 2007. s. 46. Dostupné na: <http://www.mkc.cz/cz/nase-publikace.html>). Uvedený názor odpovídá obsahu migrační směrnice, v jejímž kontextu je nutné vykládat harmonizovaná ustanovení cizineckého zákona (srov. bod 28 odůvodnění migrační směrnice a cit. sdělení Komise), ale i judikatuře zdejšího soudu (srov. cit. rozsudek č. 2781/2013 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že při prokazování účelovosti manželství je nutné se zaměřit (i) jak na úmysl obcházet cizinecký zákon k získání pobytového oprávnění, (ii) tak na úmysl nevést společný manželský život. Uzavření sňatku, byť bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění, s úmyslem vést společný manželský život s unijním občanem je totiž pro cizince třetího státu legálním způsobem, jak si zajistit pobytové oprávnění.“

Krajský soud v Plzni se s názory uvedenými ve výše citovaných rozsudcích Nejvyššího správního soudu plně ztotožňuje a v případě žalobkyně nenalezl žádná specifika, která by jej vedla k tomu, aby se odchýlil od výše uvedené ustálené rozhodovací praxe.

Správní orgány při posouzení účelovosti uzavřeného manželství vycházely především z výsledku žalobkyně a jejího manžela, o kterých jsou ve správním spisu založeny protokoly, a rovněž z dalších listin založených ve správním spisu. Správní orgány o účelovosti uzavřeného manželství usuzovaly především ze skutečnosti, že se výpovědi žalobkyně a jejího manžela v určitých otázkách neshodovaly. Správní orgány poukázaly na rozpory ve výpovědích týkajících se seznámení žalobkyně a jejího manžela, dalšího průběhu jejich vztahu a trávení volného času. Manželé se neshodli, zda v non-stop restauraci na ulici Budějovická v Praze, kde se seznámili, byla žalobkyně sama nebo se svými přáteli; zda žalobkyně navštívila svou dceru v Itálii; kde obvykle nosí manžel žalobkyně doklady (v kapse u bundy či v „ledvince“); zda spolu byli o víkendu předcházejícím prováděným výsledkům na fotbalovém zápase a zda manželka o tom samém víkendu pekla pirohy či koláč s broskvemi. Správní orgány se domnívaly, že otázky seznámení, společného soužití, plánování svatby a trávení volného času mají vliv na společný prožitek, který by měl být u obou manželů podobný, pokud tyto činnosti opravdu prožívají společně. Správní orgány podpořila v úsudku ohledně účelovosti uzavření manželství rovněž skutečnost, že žalobkyni bylo v době před uzavřením manželství uloženo správní vyhoštění z území České republiky. K uloženému správnímu vyhoštění musí soud konstatovat, že z důvodu, že žalobkyně uzavřela s občanem

České republiky sňatek (s úmyslem vést společný manželský život), přestože jí bylo v minulosti uloženo správní vyhoštění, nemůže být uzavřené manželství považováno za účelově uzavřené, naopak jej musíme chápat jako legální způsob, jak si žalobkyně mohla zajistit pobytové oprávnění na území ČR (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015 č. j. 4 Azs 228/2015-40).

Ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009, KOM(2009) 313 final, o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, je uveden demonstrativní výčet skutečností, které ukazují na možný úmysl účelového uzavření manželství s úmyslem získat povolení k pobytu na území. Jedná se zejména o tyto skutečnosti:

- pár se před svatbou nikdy nesetkal,
- pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají,
- pár nemá společný jazyk, kterému oba rozumí,
- důkaz o peněžní částce nebo daru, které byly předány, aby byl sňatek uzavřen (s výjimkou peněz nebo darů, které byly předány jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí),
- v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu,
- rozvoj rodinného života pouze poté, kdy byl přijat příkaz k vyhoštění,
- pár se rozvedl krátce potom, co státní dotyčný příslušník třetí země získal právo pobytu.

Citované skutečnosti, které dle Komise mohou svědčit o účelovosti manželství však soud v případě žalobkyně neshledal. Soud má, na rozdíl od žalované, za to, že žádná ze správními orgány zjištěných skutečností jednoznačně neprokazuje, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu tím, že účelově uzavřela manželství, resp. že manželství bylo uzavřeno „výlučně“ za účelem získání práva volného pohybu a pobytu. Uvedené rozpory ve výpovědích se rozhodně netýkaly tak zásadních skutečností, které by opravňovaly k závěru o účelově uzavřeném sňatku mezi žalobkyní a jejím manželem a které by svou závažností mohly spadat pod shora uvedený výčet uvedený ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009, KOM(2009) 313.

Soud má za to, že v některých případech (zejména detaily seznámení, návštěva žalobkyně u své dcery v Itálii, trávení volného času apod.) správní orgán věnoval příliš velkou pozornost zjištěným rozporům a naopak opomíjel oblasti, ve kterých se manželé shodovali (svatba, hospodaření s peněžními prostředky, společné soužití, apod.). Je naprosto běžné, že i odpovědi (skutečných) manželů na položené otázky se neshodují, resp. mohou se v popisu stejných otázek odlišovat. Správní orgány tedy vůbec nevzaly v úvahu to, že některé dny a chvíle si každý pamatuje jinak, či je také může jinak vnímat a popsat. Soud tedy nespatřuje

jako významné odchylky týkající se otázek uvedených výše. Dále je nutné poukázat na výsledek pobytové kontroly provedené dne 23. 9. 2015 Policií ČR na adrese ..., kde byla zastižena žalobkyně společně s manželem. Bylo zjištěno, že žalobkyně bydlí s manželem ve společném bytě od 6. 10. 2014, což potvrdil i jejich soused.

Výsledkem úsudku soudu je názor, že se správní orgány nezaměřily na podstatu problému a vyvozovaly z výše uvedených rozporů a disproporcí ve výpovědích skutečnosti, které neodpovídají významu zjištěných nesouladných výpovědí o určitých okolnostech, které soud hodnotí jako skutečnosti v sekundární rovině a nikoli jako skutečnosti svou vahou v posuzování žádosti primární. Ze skutečností správními orgány zjištěných není možné dospět k jednoznačnému závěru o tom, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu s tím, že účelově uzavřela manželství, resp. že manželství bylo uzavřeno „výlučně“ za účelem získání povolení k pobytu. Nebyl zde tudíž důvod pro zamítnutí žádosti žalobkyně odkazem na ustanovení § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

K žalobní námitce směřující na nepřiměřenost napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu cizinců krajský soud uvádí, že se správní orgán I. stupně na str. 8 svého rozhodnutí otázkou přiměřenosti rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně zabýval, přestože v daném případě zákon správnímu orgánu tuto povinnost neukládá, a shledal, že zamítnutím žádosti žalobkyně o udělení povolení k přechodnému pobytu nebude mít negativní dopad do jejího soukromého a rodinného života. V právě posuzované věci bylo aplikováno ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, u kterého citovaný zákon posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně neukládá a ani nepředpokládá, a proto se ani soud nebude zabývat tím, zda se správní orgán s posouzením přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života žalobkyně zabýval dostatečně či nikoli, když se jím v rámci řízení zabývaly nad rámec svých povinností. Z tohoto důvodu považuje soud námitku žalobkyně týkající se přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně za nedůvodnou.

Jelikož soud shledal žalobu v jednom okruhu žalobních námitek důvodnou, přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalované ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že vytýkaných pochybení se dopustil i prvoinstanční správní orgán, soud zrušil i jeho rozhodnutí ze dne 4. 8. 2016 č. j. OAM-11792-45/PP-2015 (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobkyni, která v řízení dosáhla procesního úspěchu, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 18.406 Kč. Tato náhrada je představována odměnou za právní zastoupení žalobkyně ve smyslu ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále též „advokátní tarif“) za tři úkony právní služby po 3.100 Kč, [příprava a převzetí zastoupení, sepsání a podání žaloby, účast na ústním jednání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 advokátního tarifu], tj. **celkem 9.300 Kč**, a třikrát paušální náhradou hotových výdajů po 300 Kč (tj. **900 Kč**).

Žalobci byla dále přiznána náhrada cestovní výdajů na jednání konaném dne 31. 1. 2018 za cestu ze sídla právního zástupce žalobce v Praze ke Krajskému soudu v Plzni v celkové výši 1.706 Kč, a to za 184 km za cestu tam a zpět při spotřebě vozidla 6,60 litrů /100 km a sazbou základní náhrady 4 Kč za 1 km jízdy. Žalobkyni tak byla při délce trasy 184 km přiznána náhrada cestovních výdajů v částce **1.106 Kč** (bez DPH). Soud dále přiznal zástupci žalobce náhradu za promeškaný čas za 6 půlhodin, tj. celkem částku ve výši **600 Kč**.

Žalobci tak náleží náhrada nákladů za poskytnuté úkony právní služby, za režijní paušály, za cestovní výdaje a náhradu za promeškaný čas v celkové výši **11.906 Kč**. Jelikož je právní zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, byla k výše uvedené částce připočtena DPH ve výši 21 %, tj. částka **2.500 Kč**.

Soud žalobci rovněž přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek v celkové výši **4.000 Kč**, sestávající ze soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč.

Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. ledna 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.